

Til § 39.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 68. Med hensyn til den foreslåede afgiftssats, $\frac{1}{2}$ pct., bemærkes, at skibsskøder skal stemples med 2 promille efter stempeloven (siden 1. april 1965: 4 promille), hvortil kommer den for registreringen fastsatte afgift på 2 promille, jfr. § 1, stk. 1 c, i lov nr. 301 af 21. december 1957 om skibsregistreringsafgifter. Denne lov er foreslået ophævet sammen med loven om afgift for tinglysning.

Ad stk. 1. At der til skibet som salgsobjekt må henregnes skibstilbehøret, er i overensstemmelse med, hvad der er antaget i praksis. Spørgsmålet om, hvad dette tilbehør omfatter, afgøres naturligt efter reglerne for omfanget af panteret i skib, jfr. skibsregistreringsloven nr. 93 af 29. marts 1957, § 48. Når minimumsgrænsen for det stempelpligtige vederlag er sat til samme beløb som ved løsøre, jfr. § 41, er det ud fra den betragtning, at skibe, hvis værdi ikke overstiger 10.000 kr., naturligst bør behandles som løsøre.

Ad stk. 2 og 3. De foreslåede regler har samme indhold som de tilsvarende regler om fast ejendom, jfr. lovforslagets § 34, stk. 4 og stk. 6.

Ad stk. 4. Forslaget er en lovfæstelse af praksis.

Til § 40.

Ifølge stempelovens § 123, stk. 2, skal bilbreve stemples med 2 kr., og ifølge § 2, stk. 1 b i lov om skibsregistreringsafgifter skal der svares en afgift på 1 promille af skibets værdi ved den første endelige registrering af et nybygget skib på 20 tons eller derover. Det faste stempel for bilbreve foreslås afskaffet sammen med de øvrige regler om stempel af øvrighedsbevillinger, attester, målebrev m. v. (stempelovens §§ 122-24). Disse afgifter har ingen fiskal betydning.

Når afgift ved registrering i skibsregistret skal afskaffes, må den omtalte 1 promille-afgift for den første endelige registrering indarbejdes i stempeloven, hvilket er tilsigtet ved nærværende forslag.

Ad stk. 2-4. Forslaget svarer til reglerne i § 2, stk. 2-4 i loven om skibsregistreringsafgifter. Ved en eventuel klage over værdifastsættelsen vil det kunne være praktisk at indhente udtalelse fra handelsministeriet.

Til § 41.

Bestemmelsen afløser den gældende stempelovs § 69.

Ad stk. 1. Når levering nævnes ved siden af overdragelse, er det for at tydeliggøre, at det ikke skal udelukke bestemmelsens anvendelse, at den solgte genstand først skal tilvirkes af sælgeren, jfr. herved § 2 i lov om køb nr. 102 af 6. april 1906.

Efter stempeloven udgør afgiften $\frac{1}{5}$ promille (fra 1. april 1965: $\frac{2}{5}$ promille) af vederlaget; overstiger vederlaget ikke 1.000 kr., er dokumentet fritaget for afgift. Afgiftssatsen foreslås forhøjet til 1 promille og fritagelsesbeløbet foreslås forhøjet til 10.000 kr.

Ad stk. 2. Efter den gældende lov skal overenskomster mellem handlende, fabrikanter, håndværkere og landbrugere angående køb og salg af varer, hvormed de pågældende driver handel, eller som tilvirkes af dem, være fritaget for stempelafgift. Praktiseringen af denne regel, der tager sigte på en gros omsætning, har voldt mange vanskeligheder. Ved den foreslåede formulering af reglen er disse søgt fjernet.

Til § 42.

De i den foreslåede bestemmelse omhandlede dokumenter stemples efter gældende ret i henhold til stempelovens § 90, stk. 3, andet led, der lyder således: „Dokumenter, der begrunder en rettighed eller forpligtelse af pengeværdi, og som ikke kan henføres til nogen af de arter af dokumenter, der henføres til nogen af de arter af dokumenter, for hvilke der i loven er foreskrevet et højere eller lavere stempel, stemples efter 3. classes takst.“ Denne lovbestemmelse er imidlertid ikke foreslået opretholdt, idet den er af samme vide og ubestemte indhold som den gældende stempelovs § 1, der er omtalt under bemærkningerne til forslaget § 1. Som en følge af det i § 1 foreslåede princip, at stempelpligten (kun) påhviler de i loven nævnte dokumenter, er i forslaget til nærværende bestemmelse optaget de dokumenter, der i afgiftsmæssig henseende findes at burde behandles på samme måde som kontrakter om salg af løsøre og lignende, jfr. forslaget til § 41.

Til § 43.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 62, stk. 2-3 og § 68, stk. 3-4, hvorefter et skøde, der udstedes til en anden end den oprindelige køber, kun kan udfærdiges uden stempel, når det godtgøres, at der angående samtlige stedfundne overdragelser er udfærdiget behørigt stemplede dokumenter. Godtgøres dette ikke, skal skødet stemples som overdragelsesdokument. Denne bestemmelse må anses for at være for vidtgående. Når en ejendom eller et skib har været genstand for flere overdragelser, for der udstedes skøde direkte fra første overdrager (skødehaveren) til sidste erhverver, bør dette skøde være stempelfrit, såfremt der er oprettet et stempelpligtigt overdragelsesdokument til sidste erhverver. Det er ikke rimeligt, at det skal kunne gå ud over den sidste erhverver, at tidligere „mellemliggende“ overdragelsesdokumenter ikke er behørigt stemplet.